

N:o 52.

Ank. till Riksd. Kansli den 9 Maj 1880, kl. 3 e. m.

*Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt förslag till ändring
i 17 § af förordningen om kommunalstyrelse på landet
den 21 Mars 1862.*

Lag-Utskottet har fått till sig remitterad en inom Andra Kam-maren af Herr Aug. Börjeson väckt motion, N:o 137, hvari hemställes, att 17 § af förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 Mars 1862 måtte undergå förändring i syfte, att val till de befattningar inom kommunen, hvilka vid årets slut blifva lediga, måtte företagas på Ok-toberstämman i stället för, såsom nu är stadgadt, å Decemberstämman. Motionären föreslår följande förändrade lydelse af ofvan nämnda §:

“Tre ordinarie kommunalstämmor skola årligen hållas — — — väljande; en i Oktober — — — enligt § 63, samt för anställande af val till de befattningar inom kommunen, hvilka vid årets slut blifva lediga, och en i December månad för granskning af så väl fyrktals-längden som debiterings- och uppbördslängden samt anställande af val till revisorer, äfvensom“ o. s. v.

Utskottet vill ej förneka, att icke understundom någon olägenhet kan uppstå af nu gällande bestämmelse om tiden för de årliga valen
Bih. till Riksd. Prot. 1880. 7 Saml. 31 Häft.

till de kommunala befattningarne inom landskommuner, men detta torde dock egentligen endast vara fallet i den af motionären såsom det hufvudsakliga skälet till motionen påpekade, men sällan inträffande händelse, att besvär öfver valet af den valde anföras; och i detta fall lär olägenheten egentligen uppkomma för den klagande själf, hvilken torde hafva skyldighet att, sedan tiden inträdt för öfvertagande af befattningen på grund af valet, äfven oberoende af sina anförda besvär tills vidare fullgöra de med befattningen förenade åligganden.

I de ännu sällsyntare fall åter, der klagomål öfver valet anføres af annan kommunalmedlem än den valde, torde, äfven om denne senare under någon kortare tid skulle utöfva befattningen, men valet sedermera blifver på grund af besvären upphäfdt, icke för kommunen häraf något egentligt men kunna anses uppkomma.

Utskottet, som sålunda finner den anmärkta olägenheten för obetydlig och för sällan inträdande för att påkalla lagändring, hemställer,

att motionen icke måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 8 Maj 1880.

På Lag-Utskottets vägnar:

G. LAGERSTRÅLE.